

08 ΦΕΒ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Αθήνα, 2 Φεβρουαρίου 2011
Α.Π.: 21/32/ΑΣ 2193δς

ΠΡΟΣ: ✓ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη
- Βουλευτή κ. Αθανάσιο Πλεύρη
- Βουλευτή κ. Ιωάννη Κοραντή

Ε.Δ.: - Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Κουβέλη
- Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Δόλλη
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντού
- Α4 Διεύθυνση
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **9173** από **14/1/2011** Ερώτηση των Βουλευτών
κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη, κ. Αθανασίου Πλεύρη και κ. Ιωάννη Κοραντή

Οι διεθνείς Συμβάσεις¹ που ρυθμίζουν τα της διπλωματικής και προξενικής πρακτικής περιγράφουν, σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, και τον ρόλο των διπλωματικών και προξενικών Αρχών.

Ανεξάρτητα από τους φανερούς ή μυστικούς ρόλους που ένα κράτος ήθελε αναθέσει σε μια Αρχή του, καθόσον αφορά την χώρα μας, δεν είναι ανεκτές συμπεριφορές, πρακτικές ή δραστηριότητες που υπερβαίνουν, παρακάμπτουν ή άλλως καταστρατηγούν τα διεθνώς ισχύοντα που ρυθμίζουν αλλά και οριοθετούν την συμπεριφορά των διπλωματικών και προξενικών Αρχών.

Όπως έχω πολλές φορές επισημάνει, το Υπουργείο Εξωτερικών προβαίνει στις πλέον ενδεδειγμένες, κάθε φορά, ενέργειες εφόσον διαπιστώνεται τέτοια συμπεριφορά από εδώ διαπιστευμένες Αρχές.

¹ Σύμβαση Βιέννης για τις διπλωματικές σχέσεις (18/04/1961) και Σύμβαση Βιέννης για τις προξενικές σχέσεις (24/04/1963).

✓ ↓

Η στελέχωση μιας Αρχής είναι ζήτημα που κατ' αρχήν αφορά τη χώρα προέλευσης. Το αυτό ισχύει και για τα καθήκοντα των προσώπων που στελεχώνουν μια Αρχή.

Στην περίπτωση που διαπιστωνόταν ότι στελέχη εδώ διαπιστευμένων Αρχών έχουν καθήκοντα βλαπτικά για τα εθνικά μας συμφέροντα, θα υπογραμμίσω ότι το Υπουργείο Εξωτερικών και η ελληνική πολιτεία ευρύτερα δεν θα παρέμεναν απαθείς έναντι μιας επιζήμιας για τα εθνικά συμφέροντα δραστηριότητας, από όπου κι αν αυτή προέρχεται.

Σε ό,τι αφορά συγκεκριμένες, στην ερώτησή σας, αριθμητικές αναφορές, αυτές απέχουν μακράν από τα επίσημα ανακοινωμένα στοιχεία εν προκειμένω.

Επίσης αυτονόητο είναι, ότι ουδεμία σχέση έχει η ελληνική πολιτεία με τις αμοιβές στελεχών οιασδήποτε εδώ διαπιστευμένης Αρχής.

Αποκλειστικός εγγυητής των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών είναι μόνον η ελληνική πολιτεία. Τυχόν προσπάθεια οικειοποίησης, και δη από εδώ διαπιστευμένη διπλωματική ή προξενική Αρχή, αυτού του δικαιώματος και αυτονόητης υποχρέωσης, ταυτόχρονα, της ελληνικής πολιτείας δεν συνάδει με τα διεθνώς ισχύοντα. Σε μια τέτοια περίπτωση, δεν δικαιολογείται απλώς, αντίθετα επιβάλλεται η ανάληψη των ενδεδειγμένων ενεργειών.

Τέλος, ως προς ζητήματα που άπτονται της διπλωματικής ή προξενικής εκπροσώπησης των κρατών ρυθμίζονται στην βάση συναφών διακρατικών συμφωνιών και συνεννοήσεων.

Το αυτό συμβαίνει και στην περίπτωση των εδώ διαπιστευμένων τουρκικών διπλωματικών και προξενικών Αρχών, συμπεριλαμβανομένου του Τουρκικού Γενικού Προξενείου στην Κομοτηνή.

Ως προκύπτει από τα αρχεία του Υπουργείου Εξωτερικών, η ελληνική πλευρά, συνεκτιμώντας τα τότε δεδομένα, έδωσε την συγκατάθεσή της, τον Μάρτιο του 1955, για την προαγωγή του μέχρι τότε Προξενείου της Τουρκίας στην Κομοτηνή σε Γενικό Προξενείο. Είχε προηγηθεί, ως είθισται, σχετικό τουρκικό αίτημα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΔΡΟΥΤΣΑΣ